κοντράρω

κοντράρω κ. **κοντραρίζω,** ρ. [<κόντρα + κατάλ. -άρω, -ίζω]. **1.** έρχομαι σε δυναμική αντιπαράθεση με κάποιον, κοντράρομαι με κάποιον: «δεν τον συμπαθώ αυτόν τον άνθρωπο, γιατί συνέχεια με κοντράρει». **2.** συναντώ κάποιο εμπόδιο, καθώς κινούμαι, και αλλάζω κατεύθυνση: «η μπάλα κοντράρισε στο πόδι του αντιπάλου και βγήκε άουτ». **3.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) αντιμετωπίζω δυναμικά τον αντίπαλο παίχτη: «όπως τον είδε να κατεβαίνει με την μπάλα στα πόδια, έτρεξε να τον κοντράρει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας